

SKAŁA

UROCZYSTOŚĆ WNIEBOWSTĄPIENIA PANA

01 CZERWCA 2014 R.

21(240)

TYGODNIK DOSTĘPNY NA WWW.SWLUKASZ.WAW.PL

Dzień dziecka zaprasza nas do obdarowania dzieci prezentami, uwagą, zainteresowaniem, miłością... i wszystkim, czego potrzebują (nie tylko w tym dniu). Ten dzień przypomina nam, że i my mamy w sobie dziecko...

DUCH ŚWIĘTY W NASZEJ PARAFII

W sakramencie bierzmowania przyszedł On do kolejnych osób spośród nas

czytaj s. 6-8

OTO SŁOWO PANA

czyli Bóg mówi dzisiaj do swoich dzieci

„Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać Moje przykazania”. Te słowa słyszeliśmy tydzień temu. Dziś – kolejny krok: „Uczcie zachowywać wszystko, co wam przykazałem”. Kto pod wpływem miłości zdecydował się zachowywać naukę Jezusa, jest wezwany, aby uczył tego innych. Kto odkrył drogę Ewangelii jako najlepszy pomysł na życie, będzie chętnie dzielił się tym odkryciem z innymi.

Wielką nadzieję budzą słowa Jezusa „Jestem z wami przez wszystkie dni” – On jest z tobą każdego dnia. Pomyśl o dniu, kiedy najbardziej doświadczyłeś tej obecności. I o dniu, kiedy zupełnie nie było jej widać. On był.

XKJ

EWANGELIA NA CO DZIEŃ

1 CZERWCA 2014 Uroczystość Wniebowstąpienia Pana *Dz 1,1-11; Ef 1,17-23; Mt 28,16-20*

Jedenastu uczniów udało się do Galilei na górę, tam gdzie Jezus im polecił. A gdy Go ujrzeni, oddali Mu pokłon. Niektórzy jednak wątpili. Wtedy Jezus zbliżył się do nich i przemówił tymi słowami: „Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata”.

2 CZERWCA 2014 Poniedziałek

Dz 19,1-8; J 16,29-33

Uczniowie rzekli do Jezusa: „Oto teraz mówisz otwarcie i nie opowiadasz żadnej przypowieści. Teraz wiemy, że wszystko wiesz i nie trzeba, aby Cię kto pytał. Dlatego wierzymy, że od Boga wyszedłeś”. Odpowiedział im Jezus: „Teraz wierzycie? Oto nadchodzi godzina, a nawet już nadeszła, że się rozproszycie każdy w swoją stronę, a Mnie zostawicie samego. Ale Ja nie jestem sam, bo Ojciec jest ze Mną. To wam powiedziałem, abyście pokój we Mnie mieli. Na świecie doznacie ucisku, ale miejcie odwagę: Jam zwyciężył świat”.

3 CZERWCA 2014 Wtorek

Wspomnienie Św. Karola Lwangi i Towarzyszy,

Dz 20,17-27; J 17,1-11a

W czasie ostatniej wieczerzy Jezus podniósłszy oczy ku niebu, rzekł: „Ojcze, nadeszła godzina! Otocz swego Syna chwałą, aby Syn Ciebie nią otoczył i aby mocą władzy udzielonej Mu przez Ciebie nad każdym człowiekiem dał życie wieczne wszystkim tym, których Mu dałeś. A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga, oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa. Ja Ciebie otoczyłem chwałą na ziemi przez to, że wypełniłem dzieło, które Mi dałeś do wykonania. A teraz Ty, Ojcze, otocz Mnie u siebie tą chwałą, którą miałem u Ciebie pierwiej, zanim świat powstał. Objawiłem imię Twoje ludziom, których Mi dałeś ze świata. Twoimi byli i Ty Mi ich dałeś, a oni zachowali słowo Twoje. Teraz poznali, że wszystko, cokolwiek Mi dałeś, pochodzi od Ciebie. Słowa bowiem, które Mi powierzyłeś, im przekazałem, a oni je przyjęli i naprawdę poznali, że od Ciebie wyszedłem, oraz uwierzyli, żeś Ty Mnie posłał. Ja za nimi proszę, nie proszę za światem, ale za tymi, których Mi dałeś, ponieważ są Twoimi. Wszystko bowiem moje jest Twoje, a Twoje jest moje, i w nich zostałem otoczony chwałą. Już nie jestem na świecie, ale oni są jeszcze na świecie, a Ja idę do Ciebie”.

4 CZERWCA 2014 Środa

Dz 20,28-38; J 17,11b-19

W czasie ostatniej wieczerzy Jezus podniósłszy oczy ku niebu, modlił się tymi słowami: „Ojcze Święty, zachowaj ich w Twoim imieniu, które Mi dałeś, aby tak jak My stanowili jedno. Dopóki z nimi byłem, zachowywałem ich w Twoim imieniu, które Mi dałeś, i ustrzegłem ich, a nikt z nich nie zginął z wyjątkiem syna zatrącenia, aby się spełniło Pismo. Ale teraz idę do Ciebie i tak mówię, będąc jeszcze na świecie, aby moją radość mieli w sobie w całej pełni. Ja im przekazałem Twoje słowo, a świat ich znienawidził za to, że nie są ze świata, jak i Ja nie jestem ze świata. Nie proszę, abyś ich zabrał ze świata, ale byś ich ustrzegł od złego. Oni nie są ze świata, jak i Ja nie jestem ze świata. Uświęć ich w prawdzie. Słowo Twoje jest prawdą. Jak Ty Mnie posłałeś na świat, tak

i Ja ich na świat posłałem. A za nich Ja poświęcam w ofierze samego siebie, aby i oni byli uświęceni w prawdzie”.

5 CZERWCA 2014 Czwartek

Wspomnienie Św. Bonifacego Biskupa i Męczennika

Dz 22,30; 23,6-11; J 17,20-26

W czasie ostatniej wieczerzy Jezus podniósłszy oczy ku niebu, modlił się tymi słowami: „Ojcze Święty, nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili jedno w Nas, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał. I także chwałę, którą Mi dałeś, przekazałem im, aby stanowili jedno, tak jak My jedno stanowimy. Ja w nich, a Ty we Mnie! Oby się tak zespolili w jedno, aby świat poznał, żeś Ty Mnie posłał i żeś Ty ich umiłował tak, jak Mnie umiłowalesz. Ojcze, chcę, aby także ci, których Mi dałeś, byli ze Mną tam, gdzie Ja jestem, aby widzieli chwałę moją, którą Mi dałeś, bo umiłowalesz Mnie przed założeniem świata. Ojcze sprawiedliwy! Świat Ciebie nie poznał, lecz Ja Ciebie poznałem i oni poznali, żeś Ty Mnie posłał. Objawiłem im Twoje imię i nadal będę objawiał, aby miłość, którą Ty Mnie umiłowalesz, w nich była i Ja w nich”.

6 CZERWCA 2014 Piątek

Dz 25,13-21; J 21,15-19

Gdy Jezus ukazał się swoim uczniom i spożył z nimi śniadanie, rzekł do Szymona Piotra: „Szymonie, synu Jana, czy miłujesz Mnie więcej aniżeli ci?” Odpowiedział Mu: „Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię kocham”. Rzekł do niego: „Paś baranki moje”. I powtórnie powiedział do niego: „Szymonie, synu Jana, czy miłujesz Mnie?” Odpowiedział Mu: „Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię kocham”. Rzekł do niego: „Paś owce moje”. Powiedział mu po raz trzeci: „Szymonie, synu Jana, czy kochasz Mnie?” Zasmucił się Piotr, że mu po raz trzeci powiedział: „Czy kochasz Mnie?” I rzekł do Niego: „Panie, Ty wszystko wiesz, Ty wiesz, że Cię kocham”. Rzekł do niego Jezus: „Paś owce moje. Zaprawdę, zaprawdę powiadam ci: Gdy byłeś młodszy, opasywałeś się sam i chodziłeś, gdzie chciałeś. Ale gdy się zestarzejesz, wyciągniesz ręce swoje, a inny cię opasze i poprowadzi, dokąd nie chcesz”. To powiedział, aby zaznaczyć, jaką śmiercią uwielbi Boga. A wypowiedziawszy to rzekł do niego: „Pójdź za Mną!”

7 CZERWCA 2014 Sobota

Dz 28,16-20.30-31; J 21,20-25

Gdy Jezus zmartwychwstały ukazał się uczniom nad jeziorem Genezaret, Piotr obróciwszy się zobaczył idącego za sobą ucznia, którego miłował Jezus, a który to w czasie uczyty spoczywał na Jego piersi, i powiedział: „Panie, kto jest ten, który Cię zdradzi?” Gdy więc go Piotr ujrzał, rzekł do Jezusa: „Panie, a co z tym będzie?” Odpowiedział mu Jezus: „Jeżeli chcę, aby pozostał, aż przyjdę, co tobie do tego? Ty pójdź za Mną”. Rozeszła się wśród braci wieść, że uczeń ów nie umrze. Ale Jezus nie powiedział mu, że nie umrze, lecz: „Jeśli Ja chcę, aby pozostał, aż przyjdę, co tobie do tego?” Ten właśnie uczeń daje świadectwo o tych sprawach i on je opisał. A wiemy, że świadectwo jego jest prawdziwe. Jest ponadto wiele innych rzeczy, których Jezus dokonał, a które, gdyby je szczegółowo opisać, to sądzę, że cały świat nie pomieściłby ksiąg, które by trzeba napisać.

TEMAT Z OKŁADKI

DZIECKO W TOBIE

KS. KRZYSZTOF JAROSZ

TEN DZIEŃ PRZYPOMINA NAM, ŻE KAŻDY Z NAS BYŁ DZIECKIEM. WIELE NURTÓW PSYCHOLOGII WSKAZUJE NA TO, ŻE CZŁOWIEK PRZEZ CAŁE ŻYCIE NOSI W SOBIE, W SWOJEJ PSYCHICE ŚLADY TEGO, CZEGO DOŚWİADCZYŁ W DZIECIŃSTWIE. MOŻE WARTO W TYM DNIU SPOTKAĆ SIĘ Z TYM DZIECKIEM, KTÓRE UKRYTE JEST W NASZEJ GŁĘBI?

To, czego doświadczyliśmy w pierwszych dniach, miesiącach i latach życia zapisuje się bardzo głęboko w naszej emocjonalności. Reagujemy wtedy na świat, który jest dla nas zupełnie nowy, zaskakujący, niezrozumiały. Jeśli porównać komfort, spokój i bezpieczeństwo dziecka w łonie matki z tym, co spotyka ono po porodzie (a także w czasie samego porodu), to nie wiem, czy nie przypomina to zmiany sytuacji człowieka smacznie śpiącego w wygodnym łóżku na pokładzie promu sunącego przez morze na sytuację chwilę po rozbiciu się promu i wpadnięciu do zimnego, rozszalałego morza, gdzie wszystko jest groźne, gwałtowne i hałaśliwe. Tak to sobie wyobrażam, choć jak było – nie pamiętam.

Tak wiele zależy od tego co się wokół nas działo w tych pierwszych chwilach oraz w tych pierwszych latach. Nie miejsce tu, aby ukazywać konkretne mechanizmy, które psychika dziecka wytwarza, aby jakoś radzić sobie z tym wszystkim, co trudne. W wielu miejscach można znaleźć bardzo trafne opisy tej rzeczywistości. (Bardzo godna polecenia jest np. książka współczesnego amerykańskiego mnicha trapisty Thomasa Keatinga „Zapro-

szenie do miłości”. Jest to wprowadzenie do modlitwy wewnętrznej, ale zaczyna się właśnie od ukazania podświadomych ‘mechanizmów ukierunkowanych na szczęście’, które wytwarza psychika dziecka.) Chciałbym jedynie wskazać, że takie mechanizmy są i że warto je sobie uświadamiać. Mówiąc obrazowo, zwłaszcza w dzieciństwie nasze emocje są jak młode rosnące drzewko. Jeśli coś temu drzewu przeszkadza, zagraża lub je niszczy, dopasowuje się ono do warunków. Jeśli atakuje je wichura złości, gniewu czy agresji dorosłych – ugina się, jeśli coś budzi lęk – kuli się i kurczy, jeśli napotyka mur, krzywi się, by go ominąć, jeśli nie jest podlewane – usycha. Potem mijają lata, świat się zmienia, zagrożenia znikają, nie ma powodu do lęku, ale kształt drzewka pozostaje ten sam. Jeśli coś sprawiło, że nie mogło się ono rozwijać, ‘drzewko emocji’ pozostaje skarlłowaciałe wewnątrz dorosłego ciała, obok dorosłego intelektu czy dorosłego wykształcenia.

Mówiąc innym obrazem: nieraz nasza psychika przypomina małe dziecko, ukryte w głębi naszych emocji. Czasem to dziecko jest rozszalałe, żądne zabawy czy ekstremalnych przeżyć, czasem jest zaleknione, ma

poczucie odrzucenia lub bycia nieważnym, bezwartościowym. Jezus mówi „Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie”. Także temu dziecku, które jest w tobie – pozwól przyjść do Mnie!

PS. Nie jestem psychologiem, choć trochę wiem z różnych źródeł, także z konfesjonu. Jeśli powyższy tekst wymaga korekty, fachowców bardzo proszę o nią.

Jedna z finalnych scen filmu ‘Skazani na Shawshank’ (cytuję z pamięci): Red po 40 latach w więzieniu staje z kolejną prośbą o zwolnienie.

- Nie wiemy czy jesteś zresocjalizowany...

- Nie wiem, co znaczy to słowo.

- Czy jesteś gotowy do życia w społeczeństwie, czy...

- Wiem, co to słowo znaczy dla takich cwaniaków w garniturach i krawatach jak ty. Ja wiem jedno. Wiem, że chciałbym spotkać tego piętnastolatka, który czterdzieści lat temu zabił. I powiedzieć mu, że źle zrobił! A teraz przystaw tą swoją pieczęć, bo nie mam czasu.

CO NAM MÓWIĄ ŚWIĘCI

CZY DZIECKO MOŻE BYĆ ŚWIĘTE?

JANUSZ I JOANNA MATKOWSCY

KAŻDA Z MATEK PRAGNĘŁABY OSZCZĘDZIĆ CIERPIEŃ SVOIM DZIECIOM. TETYDA, SŁYSZĄC O PRZEPOWIEDNI, IŻ JEJ SYN ACHILLES ALBO UMRZE STARY I ZAPOMNIANY, ALBO ZGINIE MŁODO OKRYTY SŁAWĄ, POSTANOWIŁA UKRYĆ GO NA WYSPIE SKYROS. OCZYWIŚCIE NIE UDAŁO SIĘ JEJ TO. MITYCZNY ACHILLES STAŁ SIĘ INSPIRACJĄ DLA ALEKSANDRA WIELKIEGO, KTÓRY SPAŁ Z DWOMA PRZEDMIOTAMI POD PODUSZKĄ – SZTYLETEM I EGZEMPLARZEM ‘ILIADY’. ÓW MACEDOŃSKI WŁADCA PODBIŁ CAŁY ZNANY STAROŻYTNY ŚWIAT. W HISTORII KOŚCIOŁA MOŻEMY ZNALEZĆ PRZYKŁADY HEROSÓW, KTÓRZY W DZIECIŃSTWIE ZOSTALI POWOŁANI DO NIEŚMIERTELNEJ CHWAŁY I KTÓRZY INSPIRUJĄ NAS DO PODBIJANIA ŚWIATA DLA CHRYSUSA.

W kościele katolickim 28 grudnia jest obchodzone święto dzieci zamordowanych na rozkaz Heroda w Betlejem

(w liturgii używa się staropolskiej nazwy: święto Świętych Młodzianków). W czasie mszy świętej każde dziecko otrzymuje wówczas osobiste błogosła-

wieństwo. Święci Młodziankowie są patronami chórów.

Młodzi święci pochodzą z różnych krajów. We Francji najbardziej

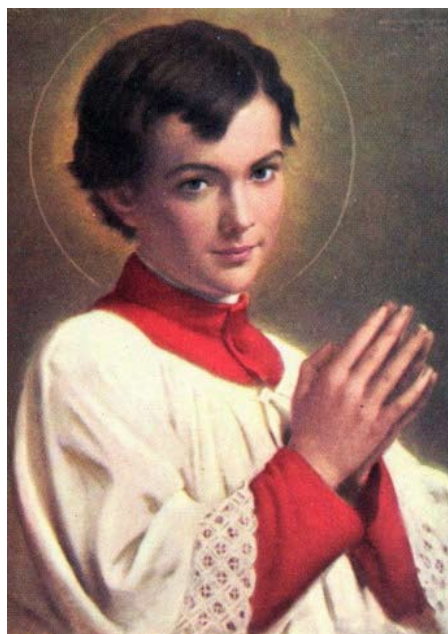
Anna de Guigné

znana jest Anna de Guigné (1911-1922), która zmarła w opinii świętości. Dziewczynka była zazdrosna, krnąbrna i nieposłuszna. Po śmierci ojca w czasie pierwszej wojny światowej postanowiła pocieszyć matkę poprawą zachowania. Przystępuje do wczesnej komunii świętej. Ania od dzieciństwa cierpi na reumatyzm, cierpi z tego powodu na silne bóle. Niewiarygodne, ale potrafiła ofiarować swój ból w intencji innych. W grudniu 1921 r. najprawdopodobniej zapalenie opon mózgowych przykuwa ją do łóżka. Powtarza nieustannie: „Boże mój, pragnę tylko tego, czego Ty chcesz”. Umiera 14 stycznia 1922 r. 3 marca 1990 r. Jan Paweł II zatwierdził dekret o heroicznosci cnót Anny de Guigné.

Antonietta Meo

Z Włoch pochodzi Antonietta Meo, która urodziła się 15 grudnia 1930 w Rzymie w rodzinie bogatego kupca. Dziewczynka nazywana przez bliskich Nennoliną, chorowała na nowotwór, który doprowadził do amputacji nogi. Ona również ofiarowywała swoje cierpienie za innych. Podyktowała około 160 listów do Boga Ojca, Jezusa, Ducha świętego oraz Maryi. Uznawana jest za najmłodszą mistyczkę. Zmarła 3 lipca 1937 r. W 1942 r. rozpoczął się proces beatyfikacyjny Antonietty, który zakończono w 1972 r. Kościół nie dopuszczał wtedy beatyfikacji dzieci, które nie zmarły męczeńską śmiercią. W 1981 roku Kongregacja do spraw Beatyfikacji i Kanonizacji uchyliła ten nieformalny zakaz, a 18 grudnia 2007 roku papież Benedykt ją beatyfikował.

Dominik Savio

We Włoszech urodził się także Dominik Savio. Chłopiec urodził się 2 kwietnia 1842 r. w San Giovanni di Riva w pobliżu Chieri. Jako dwunastolatek dostał się do prowadzonego przez świętego księdza Jana Bosko oratorium na Valdocco. Miał siedem lat, kiedy napisał, że woli umrzeć niż zgrzeszyć. Dominik w 1856 r. wraz z kilkoma przyjaciółmi założył Towarzystwo Niepokalanej, które było grupą chłopców zaangażowanych w młodzieńczy apostołat dobrego przykładu. Miał dar kontemplacji i ekstazy. Umarł 9 marca 1857 w Mondonio. 12 czerwca 1954 r. papież Pius XII ogłosił go świętym.

Karolina Kózkówna była Polką, urodziła się w podtarnowskiej wsi Wał-Ruda 2 sierpnia 1898 r. Pocho-

Karolina Kózkówna

dziła z wielodzietnej, religijnej rodziny. Lubiła się modlić na różańcu. Często przystępowała do sakramentu Eucharystii. Pomagała wujowi Franciszkowi Borzęckiemu w prowadzeniu świetlicy i biblioteki, do której przychodziły osoby dorosłe i młodzież. Według relacji świadków była niestrudzoną katechetką. Zginęła 18 listopada 1914 roku. Została uprowadzona przez carskiego żołnierza i bestialsko zamordowana. 10 czerwca 1987 r. w Tarnowie św. Jan Paweł II beatyfikował Karolinę.

Najmłodszymi polskimi kandydatami na ołtarze są dzieci z rodziny Ulmów: 8-letnia Stanisława, 6-letnia Barbara, 5-letni Władysław, 4-letni Franciszek, 3-letni Antoni, półtoraroczna Maria i dziecko nienarodzone (ich matka Wiktoria była w zaawansowanej ciąży). Te dzieci zostały zamordowane wraz z rodzicami 24 marca 1944 roku w Markowej za ukrywanie rodziny żydowskiej. 17 września 2003 biskup pelpliński Jan Bernard Szłaga otworzył proces beatyfikacyjny 122 męczenników z okresu II wojny światowej, wśród których znaleźli się Józef i Wiktoria Ulmowie oraz szóstka ich dzieci.

Historie życia świętych dzieci stają się dla nas okazją do kontemplacji cierpienia i śmierci Zbawiciela. To one, w swojej niewinności, czystości, gotowości poddaniu się woli Ojca, stają się figurami Chrystusa, być może doskonalszymi niż dorośli męczennicy. Pozwalają nam zbliżyć się do tajemnicy ofiarowania bezgrzesznego Baranka za grzechy każdego z nas.

BLISKO CZŁOWIEKA - „BLIŻEJ DZIECKA”

JOANNA MATKOWSKA

STOWARZYSZENIE RODZICÓW ORAZ PRZYJACIÓŁ DZIECI I OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH „BLIŻEJ DZIECKA” POWSTAŁO 19 MARCA 1997 ROKU. ZOSTAŁO STWORZONE PRZEZ GRUPĘ RODZICÓW DZIECI NIEPEŁNOSPRAWNYCH, KTÓRZY Z TROSKĄ MYŚLELI O ICH PRZYSZŁOŚCI. Z RACJI CHOROBY MOJEJ CÓRKI JESTEM CZŁONKIEM TEJ ORGANIZACJI OD 2008 ROKU, OD KILKU LAT PEŁNIĘ FUNKCJĘ JEJ SEKRETARZA.

„Blżej Dziecka” jest wyjątkowym stowarzyszeniem, bo jego podopiecznymi są zarówno małe dzieci jak i osoby starsze. Aktualnie opiekuje się 74 rodzinami, czyli około 180 osobami. Stowarzyszenie istnieje dzięki ofiarnej pracy i determinacji jego członków. Od stycznia 2005 roku „Blżej Dziecka” jest organizacją pożytku publicznego, można ją zatem zasilić przekazaniem swojego 1 % podatku. Zapewniam nie są to zmarnowane pieniądze.

M. in. z tych pieniędzy od kilkunastu lat organizujemy zajęcia hipoterapii, naukę pływania, wycieczki. Co roku z okazji Dnia Dziecka wyjeżdżamy poznawać Polskę. Byliśmy już w kopalni złota na Dolnym Śląsku, w łowickim skansenie, w Białowieży, na szlaku Orlich Gniazd. Byliśmy z pielgrzymką w Częstochowie i Licheniu. W tym roku byliśmy w Toruniu, gdzie udało nam się odwiedzić obserwatorium astronomiczne, planetarium i toruńską starówkę. Trzeba było zobaczyć radość dzieci i dorosłych, dla których wyjazd z nami często jest jedyną możliwością wyjścia z domu. Nie ukrywam, że przewlekła choroba członka rodziny lub jego niepełnosprawność często powoduje obniżenie stopy życiowej. Nie tylko konieczne są większe wydatki, ale przed wszystkim utrudnione są możliwości zarabkowania – ciężko chore dziecko wymaga opieki przez całą dobę.

Od dwunastu lat w czerwcu organizujemy Rajd Rowerowy Niepełnosprawnych. Kawalkada rowerzystów,

osób na wózkach i poruszających się o kulach, na godzinę opanowuje ulice Bemowa. Jest policja, straż miejska, karetka pogotowia, samochód serwisowy. Zupełnie jak na prawdziwym wyścigu. Wszyscy wygrywają, bo każdy samodzielnie lub przy pomocy wolontariuszy dociera do mety. Każdy uczestnik tego wydarzenia może czasem po raz pierwszy poczuć się zwycięzcą. Otrzymuje pamiątkową koszulkę, słodycze oraz – co chyba najważniejsze – złoty medal z rąk burmistrza. Potem rozpoczyna się piknik organizowany wspólnie z innymi stowarzyszeniami zrzeszającymi

niepełnosprawnych, urzędem dzielnicy Bemowo, ArtBemem oraz Szkołą Podstawową nr 82. Można zjeść grochówkę, posłuchać muzyki na żywo, wziąć udział w rozlicznych konkursach z nagrodami.

Od samego początku swego istnienia, „Blżej Dziecka” organizuje w lecie turnusy rehabilitacyjne nie tylko dla chorych, ale także dla ich rodziców i rodzeństwa. Opiekunowie zajmujący się przez całą dobę chorym dzieckiem wymagają nie tylko pomocy finansowej, prawnej czy medycznej, ale także czasu na odpoczynek i regenerację. Aktualnie jesteśmy w trakcie przygotowywania wniosku o dotację na cykl zajęć dla rodziców m. in. z psychologiem, terapeutami i wizażystką.

Kilka rodzin z naszej parafii jest razem z nami, ale może są jeszcze osoby, które szukają pomocy lub same chcą jej udzielać. Zapraszamy! Zebrania członków Stowarzyszenia Rodziców oraz Przyjaciół Dzieci i Osób Niepełnosprawnych „Blżej Dziecka” odbywają się w pierwszy wtorek miesiąca w godzinach 18.00-20.00 w Bemowskim Centrum Kultury ArtBem ul. Górczewska 201, Warszawa.

„Blżej Dziecka”

ul. Powstańców Śląskich 9

01-381 Warszawa

tel/fax: 22-304-89-65 , 0507-033-530

e-mail: blizejdziecka@go2.pl

Numer konta bankowego:

PEKAO S.A. XV O/Warszawa

38 1240 2887 1111 0000 3388 6321

Z ŻYCIA PARAFII

...aby Duch Święty umocnił nas do mężnego wyznawania wiary...

KS. KRZYSZTOF JAROSZ

...i do postępowania według jej zasad. To pragnienie zostało publicznie wyrażone przed Kościołem przez kandydatów w ubiegłą środę, kiedy odbyło się w naszej parafii bierzmowanie.

Przyjęli je licealiści (25 osób) oraz dorośli (11 osób). O tym jak się przygotowywali i jakie było ich doświadczenie przyjęcia Ducha Świętego w tym sakramencie mamy nadzieję przeczytać za tydzień. Dziś prosta relacja z samego wydarzenia – przedstawiciele młodzieży (oraz rodzice) przygotowali kilka ciekawych elementów liturgii.

W przeddzień bierzmowania odbyło się przygotowanie modlitewne. Jego ważnym akcentem była modlitwa o Ducha Świętego dla każdego kandydata wymienianego z imienia i nazwiska. Kościół – ustami i sercami zebranych – prosił Ojca o Jego Ducha dla każdego z nich.

Na początku Mszy św. rodzice witający ks. biskupa nie ograniczyli się do powitania i prośby o sakrament. Przyznam, że duże wrażenie zrobił na mnie widok jednego z ojców, który w tym ważnym momencie zwrócił się do swojej córki (oraz pozostałych kandydatów) mówiąc o znaczeniu sakramentu, który mają przyjąć oraz dając bardzo osobiste świadectwo swojej wiary, opowiadając co w jego życiu oznacza życie z Bogiem. Przybliżony tekst jego wystąpienia – na s. 8.

Ks. biskup w homilii pokazał w bardzo życiowy sposób sytuację apostołów sprzed i po zesłaniu Ducha Świętego oraz zachęcał kandydatów do realistycznego patrzenia na to, co czeka ich jeżeli zdecydują się żyć w dzisiejszym świecie jako autentyczni uczniowie Jezusa.

Podziękowaniom nie było końca... Księdzu biskupowi za Ducha Świętego,

rodzicom za cały trud kilkunastu lat oraz za 'mobilizowanie podczas roku przygotowań do bierzmowania', księżom za sakramenty, modlitwę oraz 'autografy w indeksach', animatorom [którzy prowadzili spotkania w małych grupach] za przybliżanie wiary w prosty sposób. Nie zapomnieli też o 'swoim mentorze', który prowadził ich przez ten rok.

W podziękowaniu ks. biskup otrzymał 'Pamiętkę sakramentu bierzmowania'. Nie krył zdziwienia oglądając na obrazku w pięknej ramce zdjęcia z uroczystości, która... właśnie dobie-

gała końca. [Kopię 'Pamiętki' możemy zobaczyć na ostatniej stronie numeru].

Wszystkim, którzy przyjęli bierzmowanie życzymy, aby Duch Święty przemienił ich serca i nappełnił je Bożym życiem.

MODLITWĘ WIERNYCH MŁODZIEŻ POŁĄCZYŁA Z PROCESJĄ Z DARAMI (JEST TO POMYSŁ ZACZERPNIĘTY Z POGRZEBU MATKI TERESY Z KALKUTY). W PROCESJI NIESIONE BYŁY PRZEDMIOTY SYMBOLIZUJĄCE RÓŻNE OBSZARY ŻYCIA KANDYDATÓW. GEST TEN OZNACZAŁ POWIERZENIE, ODDANIE TYCH SPRAW PANU ORAZ POŁĄCZONY BYŁ Z PROŚBĄ DOTYCZĄCĄ ŻYCIA. PRZYTACZAM TEKST TEJ MODLITWY:

1. INDEKSY

W procesji darów niesiemy nasze indeksy, które przez ten rok zapełnialiśmy uczestnictwem w Mszach Świętych, nabożeństwach, a także - z pewnymi trudnościami - w spowiedzi. Ofiarujemy Ci przez to nasze przygotowanie do sakramentu bierzmowania, nasz czas i wysiłek włożony w pogłębianie wiary. Panie, dziękujemy za ten czas i prosimy o dalszą gorliwość w życiu chrześcijańskim. Ciebie prosimy...

2. KONSPEKTY SPOTKAŃ

Ks. Krzysztof niesie konspekty spotkań, które dla nas prowadził. Oddaje przez to w Twoje ręce to wszystko, co było trudem jego, pozostałych księży oraz animatorów aby pomóc nam w przygotowaniu się do bierzmowania. Panie, prosimy, aby ten trud przyniósł owoce Twojej łaski w nas i w tych, którzy służą naszej wierze. Ciebie prosimy...

3. WYDRUKI OCEN

Niesiemy Ci wydruki naszych tegorocznych ocen z dziennika elektronicznego. Oddajemy Tobie naszą pracę wkładaną w naukę i przygotowanie do przyszłego życia. Panie, pragniemy, aby zdobyta wiedza i umiejętności nie były ulotne, lecz ciągle nam służyły i prosimy o powodzenie w dalszych szkolnych wyzwaniach. Ciebie prosimy...

4. WALENTYNKA

Niesiemy tę walentynkę, będącą znakiem miłości między chłopakiem i dziewczyną. Pragniemy zaprosić Cię, Panie, do tych relacji. Pomóż nam pielęgnować nasze związki, a tym, którzy jeszcze szukają, pomóż wybrać właściwe osoby na towarzyszy życia. Ciebie prosimy...

5. KOMÓRKA

Świadkiem tak wielu naszych kontaktów z rodzicami są nasze telefony. Niesiemy tę komórkę jako symbol rozmów, zarówno telefonicznych, jak i bezpośrednich z rodzicami. Oddajemy Ci przez to nasze relacje z nimi, zarówno te dobre, jak i te trudniejsze; te piękne, wspólne chwile oraz nieprzyjemne spięcia. Prosimy Cię, Panie, o poprawę naszych relacji z rodzicami tam gdzie się one popsęły oraz o utrzymanie i pogłębienie tych dobrych. Ciebie prosimy...

6. KRZYŻE - PAMIĄTKI BIERZMOWANIA

Niesiemy pamiątkowe krzyże, które dostanie każdy dzisiaj bierzmowany. Oddajemy Ci przez to owoce naszego bierzmowania, Prosimy, aby był to dla nas dopiero początek duchowej drogi obfitującej w znaki Twojej łaski. Ciebie prosimy...

7. CHLEB I WINO

Dorośli bierzmowani z nami niosą chleb i wino, które staną się Twoim Ciałem i Krwią. Oddają swój wysiłek codziennego zarabiania na chleb oraz to wszystko, co jest bolesne i trudne. Prosimy Cię, abyś przyjął nasze codzienne zmagania, abyś w swoim Ciele wziął je na krzyż i przeniknął mocą Twojego zmartwychwstania. Ciebie prosimy...

POWITANIE ZE SŁOWEM WIARY

Czcigodny Księżu Biskupie!

W imieniu rodziców młodzieży przystępującej dzisiaj do sakramentu bierzmowania, pragniemy serdecznie powitać Waszą Ekscelescencję.

Kilkanaście lat temu prosiliśmy Kościół o chrzest dla naszych dzieci, potem towarzyszyliśmy im w przygotowaniach do pierwszej komunii. Dzisiaj będziemy świadkami ściślejszego związania z Kościołem poprzez bierzmowanie, tą osobistą i wyjątkową pieczęcią, która niesie z sobą obowiązki chrześcijańskiego życia, lecz zarazem daje w obfitości łaski potrzebne do ich wypełnienia.

Jako rodzice wiemy najlepiej, jak wiele wyzwań niesie dorosłe chrześcijańskie życie - dorosłe w praktycznym tego słowa znaczeniu. Przypilnowanie niesforne kilkulatka w trakcie Mszy Świętej, zgromadzenie całej rodziny na wieczornej modlitwie po męczącym dniu, odpowiedzi na ważne teologiczne pytania coraz starszych dzieci (pytania, z którymi być może sami się zmagamy). Czasem wydaje się, iż są to rzeczy ponad siły rodziców. Nigdy jednak nie jesteśmy sami w tych wysiłkach.

Bez wątpienia inni rodzice mogliby powiedzieć własne świadectwo. Ja obserwuję w swoim życiu, jak Bóg roztacza opiekę nad moją rodziną, dając więcej niż ośmielałem się prosić. Dał mi nie jedno, nie dwa, ale trójkę wspaniałych dzieci. Kiedy modłę się o 100% premii, otrzymuję 200%, kiedy potrzebuję wsparcia innych chrześcijan otrzymuję całą wspaniałą wspólnotę. Doświadczam uzdrowienia z grzechów i słabości, z którymi zmagalem się od lat. Bóg uczy mnie jak korzystać z sakramentu pokuty; daje mojej żonie cierpliwość do

mnie; pozwolił mi na powrót zaprzyjaźnić się z moim młodszym bratem. „Pan Bóg uczynił wielkie rzeczy dla nas”.

Być może dla niektórych z was, to co mówię brzmi za łatwo. Doskonale pamiętam siebie samego z okresu osiemnastu i dwudziestu paru lat. Problemy z nauką, poczucie wyobcowania, różne potknięcia, okresy zniechęcenia do Kościoła, czasem poczucie rozgoryczenia. Jeśli ktoś z was będzie czuł, że Bóg mu nie pomaga, że nie robi wystarczająco, to niech pamięta – On już to zrobił. Umarł za ciebie. I nikt, nic, „ani prześladowania, ani ucisk, ani co wysokie, ani co niskie” nie oddzieli cię od miłości Boga. Ja mam ogromną potrzebę bliskości Boga, poszukuję go w jego słowie – staram się czytać codziennie Pismo Święte i rozważać, co mówi tu i teraz do mnie. Poszukuję Go we wspólnotie wiernych – należę do Domowego Kościoła, części Ruchu Światło-Życie przeznaczonej dla małżeństw. My, jako rodzice, służymy wam pełną pomocą i wsparciem w drodze do Boga (i szczerze powiedziawszy, i od was oczekujemy wsparcia, choćby modlitwy), ale ci spośród Was, którzy udzielają się we wspólnotach na pewno mogą potwierdzić moje słowa – poza najbliższą rodziną i niedzielным zgromadzeniem na Mszy Świętej, istnieje ogromny, arcyciekawy świat rekolekcji, pielgrzymek, posługi, śpiewów, działalności charytatywnej. Za każdy drobny trud, za jeden krok, jaki uczynicie w stronę Chrystusa on uczyni w waszą stronę dziesięć i nagle zdacie sobie sprawę, że znajdujecie się w centrum Kościoła. Jesteście powołani, aby budować Królestwo Boże. „Nikt nie zapala lampy i nie przykrywa jej garncem ani nie stawia pod łóżkiem; lecz stawia na świeczniku, aby widzieli światło ci, którzy wchodzą”. Jesteście światłem świata. Miastem na górze.

Przygotowując się do bierzmowania, musicieśliście odbyć serię katechez, uczestniczyć w nabożeństwach. Jako reprezentant rodziców, a w tej chwili głównie ojców, pragnę wyrazić swoją dumę i radość, że podjęliście ten wysiłek, że w rezultacie jesteście tutaj z nami.

Czcigodny Księżu Biskupie! Chcemy wyrazić wdzięczność za posługę Waszej Ekscelescencji, za przybycie do naszej parafii i gotowość w byciu szafarzem łask. Wierzmy, że Duch święty dzisiaj wylany, będzie wspierał młodych ludzi w dojrzewaniu chrześcijańskim, aby mogli dorastać ku pełnej jedności z Chrystusem. Gorąco pragniemy, aby objawiały się w nich owoce współpracy z łaską – wytrwałość w trudnościach wiary, gotowość do samodzielnego rozpraszania intelektualnych wątpliwości, otwartość w ewangelizacji, budowanie Kościoła poprzez osobisty codzienny przykład i uczestnictwo w życiu parafii. Aby Ci, którzy otrzymają dzisiaj Ducha Świętego mogli mówić za św. Pawłem: „Teraz zaś już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus”.

Będziemy w naszych modlitwach polecać opiece bożej Waszą Ekscelescencję.

POLSKI DOM DZIECKA W MAŁEJ MINUSIE

w świetle wypowiedzi wychowanków (Syberia 1942-1946)

Prymusowe przesiedlenia obywateli polskich były najbardziej masową formą represji stosowanych przez władze sowieckie. W czasie okupacji sowieckiej wschodnich ziem polskich, która trwała od września 1939 do czerwca 1941 roku, na Sybir wywieziono ok. 2 milionów obywateli polskich. Na podstawie ustaleń polskich placówek w ZSRR z lat 1941-42 ogólną liczbę deportowanych obywateli polskich określa się na około 1.200.000. Nie ma zgody, co do liczby wywiezionych w głąb ZSRR Polaków. Dotychczasowe ustalenia podawane przez historyków różnią się znacznie od wyników najnowszych badań prowadzonych w moskiewskich archiwach przez rosyjskiego historyka Aleksandra Gurjanowa. Rosyjski badacz liczbę wywiezionych w czterech deportacjach szacuje w granicach 300-314 tysięcy.

Deportacje dotknęły również dzieci, których wywieziono ok. 380 tysięcy (30% ogólnej liczby deportowanych). Według danych Ambasady Polskiej w Moskwie dzieci potrzebujących natychmiastowej pomocy było ponad 160.000. Od początku swojego istnienia Rząd RP w Londynie czynił kroki w celu poprawienia sytuacji materialnej Polaków na Syberii. Po długich naciskach wreszcie rząd radziecki notą z 24 grudnia 1941 roku wyraził swoją zgodę na utworzenie sierocińców w większych skupiskach obywateli polskich w ZSRR, co pozwoliło Ambasadzie w Kujbyszewie niezwłocznie przystąpić do organizacji specjalnych zakładów opieki dla dzieci, starców i chorych. Już na początku 1942 roku zostały uruchomione: 24 sierocińce (w tym na Syberii 10) dla 2135 dzieci, 35 ochronek dla 870 dzieci, 68 punktów odżywczych dla 3117 dzieci, 12 domów starców na 850 osób.

Jedną z dziesięciu takich placówek na Syberii był małominusiński sierociniec. Otwarty został w kwietniu 1942 roku w miejscowości Mała Minusa.⁽⁸⁾ Stan osobowy w 1942 roku liczył przeciętnie 45 osób. W czasie wyjazdu sierocińca do Polski w 1946 roku było w nim 143 dzieci. A oto relacje naocznych świadków, byłych wychowanków tego sierocińca.

Wspomnienia Jerzego Lewickiego

Bardzo szybko zaakceptowaliśmy z bratem pobyt w sierocińcu. Byliśmy tam wśród swoich. Był tam dzieci polskiego

pochodzenia oraz personel. Dzieci były podzielone na kilka grup wiekowych. Brat został przydzielony do starszej grupy, ja znalazłem się w średniakach. Dzieci rozmawiały po rosyjsku i po polsku (łamaną polszczyzną). Nauka w szkole odbywała się po rosyjsku, ponieważ chodziliśmy do szkoły razem z rosyjskimi dziećmi. Mieliśmy cztery godziny nauki po rosyjsku i jedną godzinę nauki języka polskiego po polsku. W sierocińcu dostawaliśmy posiłki trzy razy dziennie. Na deser były wytloki z buraków. Najbardziej w pamięci zapadła mi zupa – kapuśniak. Gdy kołchoz zbierał kapustę, to oddawał dla domu dziecka liście, które pozostawały po tych zbiorach. Liście te kiszone i często robiono z nich zupę. Dostawaliśmy również na obiad kawałek chleba, którego przez kilka dni nie dostawali ci, którzy zostali ukarani za jakieś przewinienie. Ja również zostałem ukarany.

Wraz z kolegami ukradliśmy śledzia. Za domem dziecka w ziemiance był magazyn. Pewnego dnia kucharki zapomniały zamknąć drzwi. Wpadliśmy do środka, tam stała duża beczka śledzi. Ja zanurkowałem, a reszta trzymała mnie za nogi. Szukałem śledzi w sosie na dnie beczki i znalazłem dwa. (...) Zjedliśmy te śledzie, ja się umyłem, ale nie dało się domyc śledziowego zapachu. Śmierdziało ode mnie mocno! Wróciliśmy do domu dziecka pod wieczór. Od razu wykryto po zapachu, że to ja ukradłem te śledzie i za karę zabrali mi na parę dni chleb.

W domu dziecka często odbywały się koncerty. Mieliśmy dwa razy w tygodniu

ćwiczenia naszego zespołu. Bardzo lubiłem śpiewać i tak to mi pozostało. Znam i umiem zaśpiewać wszystkie piosenki ludowe z tego okresu (po rosyjsku), pamiętam również kilka wierszy w języku rosyjskim.

Wspomnienia Władysława Katronia

Ten dom dziecka w pełni zasłużył sobie na nazwę POLSKI! Tu uczono patriotyzmu, tradycji narodowych i rodzinnych, kulturalnego zachowania się i szacunku dla starszych. Przed spożyciem śniadania odbywała się poranna modlitwa i wspólne śpiewanie „Kiedy ranne wstają zorze...”. Przy obiedzie dość często śpiewano piosenki: „Przybyli ułani”, „Mazur Kajdaniarski”, „Harcerz i harcerka”, „Legiony to...”, „Płonie ognisko i szumią knieje”, „Wojenko, wojenka”, „O mój rozmarynie”, „Rozkwitały pąki białych róż”, „Hej, hej ułani”, „Na Podolu biały kamień” i wiele innych... Przed snem na zbiórce śpiewano ROTE. Śpiewali wszyscy! Nauczycielki, wychowankowie. W tajemnicy przed bezpośrednimi sąsiadami zorganizowano drużynę harcerską.

Nadzieja na przetrwanie tej syberyjskiej niewoli i powrót w rodzinne strony – do Polski – była mocno zakorzeniona w psychice wychowanków domu dziecka. Nieomal wszyscy zesłańcy z Polski (my również) żyli nadzieją, że prędzej czy później wrócą do Kraju.”

PAWEŁ STOLYAROV
(przedruk z www.histmag.org)

MAŁE CO NIECO

OWOCOWE SZASZŁYKI

DZIECI UWIELBIAJĄ DESERY, JEDNAK CZĘŚCIEJ NIŻ PO OWOCE SIĘGAJĄ PO SŁODYCZE. DUŻO CHĘTNIEJ JEDZĄ OWOCE, GDY PODA IM SIĘ JE W ATRAKCYJNEJ FORMIE. DZIŚ, Z OKAZJI DNIA DZIECKA, PROONUJĘ SZASZŁYKI OWOCOWE DLA NAJMŁODSZYCH CZYTELNIKÓW „SKAŁY”.

Składniki:

duża kiść jasnych winogron
duża kiść ciemnych winogron
250 g świeżego ananasa
2 jabłka
3 owoce kiwi
2 pomarańcze
250 g truskawek
patyczki do szaszłyków

Wszystkie owoce umyć. Ananasa, jabłka, kiwi i pomarańcze obrać ze skórki, a truskawki z szypulek. Winogrona i małe truskawki zostawić w całości, a pozostałe owoce pokroić w sporej wielkości kostkę. Nadziewać na patyczki tak, aby na każdym znalazł się przynajmniej jeden kawałek każdego z owoców. Z owoców można także powycinać gwiazdki lub serduszka, które będą stanowić ostatnią, ozdobną warstwę. Szaszłyki można jeść bez dodatków lub z dipami np. waniliowym.

Więcej przepisów znajdą Państwo na moim blogu kulinarnym: www.pocztowkizkuchni.blogspot.com.

I.Z.

DO ZOBACZENIA, DO USŁYSZENIA

1 czerwca, godz. 19.00, Amfiteatr Bemowo, wstęp wolny

„Księżniczka Szeherazada i piraci” - przedstawienie dla dzieci w reżyserii Anny Wujkowskiej

4 czerwca, godz. 20.00, Amfiteatr Bemowo, wstęp wolny

„Dzień Wolnego Wyboru” - koncert Waglewski Fisz Emade

5 czerwca, godz. 18.00, Sala Koncertowa Art.Bem, wstęp wolny

„By coś zostało...” - koncert zespołu wokalnego Retro.ArtBem pod dyrekcją Krystyny Kowalskiej-Wojuckiej

5 czerwca, godz. 18.00, galeria I piętro Art.Bem, wstęp wolny

Wernisaż gobelinów sekcji tkactwa artystycznego Bielańskiego Ośrodka Kultury (wystawa od 2 do 30 czerwca)

5 czerwca, godz. 20.00, klub „Karuzela”, bilety 35 zł

„Kameralny akt solowy” - koncert CeZik & KlejNuty

ZAPOWIEDZI

Michał Tomaszczyk, kawaler z par. św. Stanisława Kostki w Szczytnie

i **Aleksandra Wioletta Trzaska**, panna z par. tutejszej

Przemysław Łukasz Jocz, kawaler i **Wioletta Małgorzata Olszewska**, panna,

oboje z par. tutejszej

Piotr Mochtak, kawaler i **Anna Chruślińska**, panna, oboje z par. Sochocin

Mariusz Andrzej Białas, kawaler i **Magda Joanna Stempniak**, panna, oboje z par. tutejszej

Adam Jerzy Bujas, kawaler i **Żaneta Puchalska**, panna, oboje z par. tutejszej

INTENCJE MSZALNE

2 VI – Poniedziałek

- 7.00 O złamanie mocy przekleństwa wypowiedzianego przez rodziców i przodków w życiu Renaty i Daniela z prośbą o uwolnienie z mocy zła
7.30 +Władysława Borkowska w 9. rocz. śmierci
18.00 +Józef Kizlich w 29. rocz. śmierci

3 VI – wtorek

- 7.00
7.30 Dziękczynna z prośbą o dalszą łaskę powrotu do zdrowia dla kleryka Szymona
18.00 +Lech Antosik z racji imienin

4 VI – środa

- 7.00 O Boże błogosławieństwo i łaski dla Jadwigi Kaczorek w 31. rocz. urodzin
7.30 Za dusze w czyśćcu cierpiące
18.00 NOWENNA DO MATKI BOŻEJ

5 VI – czwartek

- 7.00 Dziękczynna z prośbą o dalszą łaskę powrotu do zdrowia dla kleryka Szymona
7.30 +Henryk Ciecierski w 13. rocz. śmierci
18.00 +Leszek Polczyński w dniu imienin

6 VI – piątek

- 7.00
7.30
17.00 Dziękczynna za otrzymane łaski przez Bożenę i Roberta z dziećmi z prośbą o dalszą pomoc i wstawiennictwo Matki Bożej
18.00 +Kazimierz i Bogdan Łabęda

7 VI – sobota

- 7.00 +Wacław Wróblewski
7.30 Dla uczczenia i uwielbienia Ducha Świętego w sercach wszystkich ludzi świata
8.00 W intencji członków Żywego Różańca
18.00 +Zygmunt w 11. rocz. śmierci, Zenon w 5. rocz. śmierci

8 VI – niedziela

- 7.00 +Kazimierz Wolski w 20. rocz. śmierci, Czesława Wolska, Edward Burba, Elżbieta Lampert
8.30 +Jerzy Wójkowski w 10. rocz. śmierci
10.00 +Jan i Leszek Orlińscy
11.30 +Franciszka w 31. rocz. śmierci, Wacław, Stefania, Kazimierz, Janina, Jan i zmarli z rodzin
13.00 W intencji parafian
O Boże błogosławieństwo, potrzebne łaski, dary Ducha Świętego i zdrowie dla Krzysztofa w 60. urodziny
Dziękczynna w 8. rocz. ślubu Anny i Bartosza Pierzchała
16.00 +Tomasz w 25. rocz. śmierci i Eugenia w 11. rocz. śmierci Tyczyńscy
18.00 +Jarosław Adamczewski
20.00 O Boże błogosławieństwo, potrzebne łaski i zdrowie dla Ewy z okazji urodzin

GRUPY PARAFIALNE

Krąg biblijny dla dorosłych

pn. po Mszy św. o 18.00 - ks. Mariusz Bagiński

Koło Żywego Różańca

I niedz. miesiąca, godz. 16.00 - ks. proboszcz

Kręgi Domowego Kościoła

- spotkania formacyjne dla rodzin

ks. Krzysztof i ks. Józef

Grupa modlitewna o. Pio

II wt. miesiąca godz. 19.00

Parafialny zespół Caritas

spotkania: I pn. miesiąca po Mszy św. o 18.00

dyżury Caritas:

wt. 17.00-19.00

czw. 10.00-12.00

Prezes – p. Barbara Tywonek

Opiekun – ks. Józef Petrynowski

Nr konta: 54 1240 2034 1111 0010 1985 5843

Grupa studencka

wt. godz. 20.00 – ks. Krzysztof i ks. Józef

Studencki zespół muzyczny

niedz, godz. 18.00 - ks. Krzysztof Jarosz

Ministranci i lektorzy

wt. godz. 19.00 - ks. Mariusz Bagiński

Skauci Europy

żeńską gromadą wilczków

sb., godz. 10.00 - Zofia Tranda (695-091-304)

Spotkania biblijne dla dzieci

ze śpiewem piosenek religijnych

wt., godz. 16.40, p. Maria Jastrzębska, ks. Mariusz

MSZE ŚWIĘTE W NASZEJ PARAFII

NIEDZIELE

7.00, 8.30, 10.00

11.30 (z udziałem dzieci)

13.00, 16.00, 18.00

20.00 (studenci)

DNI POWSZEDNIE

7.00, 7.30, 18.00

Adoracja Najświętszego Sakramentu

Piątek po Mszy św. wieczornej do godz. 21.00

Niedziela – po Mszy św. o 20.00

KANCELARIA

poniedziałek – piątek: 16.00-17.30,

tel. 664-10-99; fax 665-26-26

dyżur:

poniedziałek - ks. proboszcz

wtorek, czwartek - ks. Mariusz

środa, piątek -ks. Krzysztof

ks. JAN POPIEL – proboszcz, tel. 665-19-71,

xjan@poczta.fm

ks. Mariusz Bagiński – wikariusz, tel. 666-52-63

ks. Krzysztof Jarosz – wikariusz, tel. 666-52-64,

xkjarosz@poczta.onet.pl

ks. Grzegorz Mencel – rezydent, tel. 666-52-65

ks. Józef Petrynowski – rezydent, tel. 666-52-66

KONTO BUDOWY KOŚCIOŁA

31 1240 2034 1111 0000 0308 3439

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. W niedzielę dzisiejszą obchodzimy **Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego**. Jest to jednocześnie Święto Dziękczynienia. Chcemy uczyć się postawy wdzięczności dla Opatrzności Bożej za troskliwą opiekę nad nami. Dziś też możemy wesprzeć budowę Świątyni Opatrzności Bożej, wrzucając nasze datki do puszek przed kościołem.

2. Niedzielą dzisiejszą rozpoczynamy czerwiec – miesiąc, w którym czcimy Najświętsze Serce Jezusowe. **Nabożeństwa Czerwcowe** odprawiamy codziennie po Mszy św. wieczornej o godz. 18⁰⁰.

3. Dziś o godz. 16⁰⁰ zebranie Kół Żywego Różańca.

4. W tym tygodniu przypada **I Piątek i I Sobota mie-**

siąca. W piątek spowiedź od godz. 7⁰⁰ i po południu od godz. 16³⁰. Po Mszy wieczornej adoracja Najświętszego Sakramentu do godz. 21⁰⁰. O godz. 20³⁰ odśpiewamy Nieszpory o Najświętszym Sakramencie. Prosimy o zgłaszanie chorych na I Piątek miesiąca. W sobotę o godz. 8⁰⁰ Msza św. ku czci Niepokalanego Serca Maryi poprzedzona modlitwą różańcową.

5. Za tydzień Uroczystość Zesłania Ducha św.

6. W tym tygodniu mamy jeszcze wolne intencje mszalne.

7. Za tydzień ofiary składane na tacę przeznaczone będą na potrzeby budowy nowej świątyni.

PAMIĄTKA SAKRAMENTU BIERZMOWANIA ks. bp Rafał Markowski

Parafia św. Łukasza Ewangelisty
Warszawa Jelonki, 21 maja 2014r.

CHRYZTY

Czy wyrzekacie się grzechu, aby żyć w wolności dzieci Bożych?

Czy wyrzekacie się wszystkiego, co prowadzi do zła, aby was grzech nie opanował?

Czy wyrzekacie się szatana, który jest głównym sprawcą grzechu?

Tydzień temu sakrament chrztu św. otrzymali:

Natasza Oliwia Barańska

Anna Jóźwik

Antonina Michalak

Adrianna Moczulska

PISMO REDAGUJE ZESPÓŁ Z PARAFII ŚW. ŁUKASZA EWANGELISTY POD OPIEKĄ KS. KRZYSZTOFA JAROSZA

Kontakt z redakcją – xkjarosz@poczta.onet.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania koniecznych zmian w publikowanych tekstach.

Kwestie merytoryczne pozostawiamy rzetelności autorów.

oprawa graficzna i skład - Jacek Owczarz